

**MEMÒRIA GENERAL DEL DECRET DE DESPLEGAMENT DE L'ESTRUCTURA
ORGÀNICA DE L'INSTITUT CATALÀ DEL SÒL**

INDEX

- 1.- Justificació de la necessitat de la disposició i adequació als fins que es persegueixen
 - 2.- Marc normatiu
 - 3.- Relació de disposicions afectades pel Decret i taula de vigències i derogacions
 - 4.- Competència de la Generalitat sobre la matèria
 - 5.- Consulta pública prèvia
 - 6.- Participació ciutadana
 - 7.- Audiència de les persones interessades
 - 8.- Informació pública
 - 9.- Informes preceptius
-

1.- JUSTIFICACIÓ DE LA NECESSITAT I ADEQUACIÓ DE LA NORMA A LA FINALITAT QUE ES PERSEGUEIX

El Reial Decret 1503/1980, de 20 de juny, va traspasar a la Generalitat de Catalunya el patrimoni i les actuacions urbanístiques gestionades per l'*Instituto Nacional de Urbanización (INUR)* en l'àmbit territorial de Catalunya i les participacions en les juntes de compensació de les quals l'INUR n'era titular. Aquesta transferència patrimonial a favor de la Generalitat va precipitar la conveniència de crear, mitjançant una norma amb rang legal, l'Institut Català del Sòl (en endavant (INCASOL) com a organisme autònom adscrit al llavors anomenat Departament de Política Territorial i Obres Públiques, la qual cosa es va dur a terme mitjançant la Llei 4/1980, de 16 de desembre, de creació de l'Institut Català del Sòl.

Per tant, inicialment, els recursos de l'INCASOL es van compondre, bàsicament, del patrimoni immobiliari rebut de l'INUR, i el naixement de la institució va anar molt vinculat a la necessitat d'administrar i gestionar aquest patrimoni, funció, però, que va quedar immediatament complementada i superada per una sèrie d'objectius urbanístics que la pròpia llei fundacional ja va preveure com es veurà en els següents paràgrafs.

Així doncs, la Llei 4/1980, de 16 de desembre, va crear l'INCASOL. D'acord amb aquesta llei, l'objectiu d'aquest Institut és la promoció de sòl urbanitzat, tant residencial com industrial, i el foment de l'habitatge. A tal efecte, l'INCASOL promou les actuacions necessàries, tant a nivell organitzatiu com funcional, per a permetre una utilització del sòl d'acord amb l'interès general, per a impedir l'especulació i per a afavorir l'efectivitat del dret a gaudir d'un habitatge digne.

Malgrat que en el preàmbul de la Llei 4/1980, de 16 de desembre, encara es parla d'aquest com un organisme autònom, l'actual redactat del seu article 1, modificat per la Llei 4/2000, de 26 de maig, de mesures fiscals i administratives, ja prescriu que l'INCASOL és una entitat de dret públic de la Generalitat, sotmesa al règim de l'Estatut de l'empresa pública catalana, i que ajusta la seva activitat al dret privat i al dret públic en els supòsits que aquesta llei determina.

Així mateix, l'article 1 de la Llei 4/1980, configura l'Institut com a instrument de política de sòl i d'habitatge del Govern, amb la qualitat de ser administració urbanística actuant, mitjançant la qual la Generalitat exerceix les seves competències d'execució del planejament, d'acord amb la legislació urbanística, essent l'objectiu de l'INCASOL la promoció de sòl urbanitzat, tant per fomentar sòl per a activitats econòmiques com sòl residencial, amb la finalitat d'atendre necessitats col·lectives, remodelacions urbanes, creació d'espais lliures i zones verdes, dotacions i equipaments.

L'article segon de la Llei de creació de l'INCASOL estableix que aquest gaudirà de personalitat jurídica pròpia, autonomia administrativa i econòmica i plena capacitat d'obrar, per al compliment de les seves finalitats.

 Generalitat de Catalunya
Departament de Territori
**Secretaria de Territori, Urbanisme
i Agenda Urbana**

Aquesta regulació inicial de l'any 1980 ha estat objecte de successives i variades modificacions legislatives mitjançant les següents lleis:

- Decret Legislatiu 1/1990, de 12 de juliol, pel qual s'aprova la refosa dels textos legals vigents a Catalunya en matèria urbanística.
- Pel Decret Legislatiu 16/1994, de 26 de juliol, pel qual s'adeqüen a la Llei 30/1992, de 26 de novembre, normes amb rang de llei que afecten al Departament de Política Territorial i Obres Públiques.
- Per la Llei 4/2000, de 26 de maig, de mesures fiscals i administratives.
- Per la Llei 21/2001, de 28 de desembre, de mesures fiscals i administratives.
- Per la Llei 3/2009, de 10 de març, de regularització i millora d'urbanitzacions amb dèficits urbanístics.
- Decret Llei 4/2010, de 3 d'agost, de mesures de racionalització i simplificació de l'estructura del sector públic de la Generalitat de Catalunya.
- Per la Llei 5/2012, de 20 de març, de mesures fiscals i administratives i de creació de l'impost sobre estades en establiments turístics.
- Per la Llei 2/2014, de 27 de gener, de mesures fiscals, administratives i financeres.
- Per la Llei 5/2020, de 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del Sector Públic i de creació de l'impost sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient.

El text legal originari, a l'haver estat objecte de les esmentades nou modificacions puntuals en el seu redactat, ha experimentat modificacions importants, però, a la vegada, conjunturals i parcials, sense que cap d'elles hagi tingut en compte una veritable visió global de la norma en el seu conjunt, la qual cosa ens ha portat a disposar en l'actualitat d'un text legal descohesionat, com a resultat de tantes i variades modificacions que ha experimentat. La modificació legislativa amb major impacte sobre l'estructura de l'INCASOL fou la que va transformar-lo en entitat de dret públic en lloc d'organisme autònom. Aquesta transformació requeria la regulació reglamentària de l'estructura orgànica de la nova entitat, però no s'ha dut mai a terme en aquests darrers 20 anys, per la qual cosa l'INCASOL no ha disposat d'una estructura orgànica adequada a les necessitats pròpies d'una entitat de dret públic.

Davant d'aquesta prolifera modificació legislativa ens trobem, per contra, la total manca de regulació reglamentària per al seu desenvolupament i, en especial, pel que fa al seu règim i estructura orgànica. Aquest Institut no ha sofert cap modificació des del Decret 60/1989, de 13 de març, quan es regulava l'estructura orgànica d'un organisme autònom.

Per tot l'esmentat i per imperatiu legal, cal procedir a la regulació parcial del règim interior de l'INCASOL, en especial, pel que fa a la seva estructura orgànica a l'empara del que estableix l'article 21 del Text Refós de l'Estatut de l'empesa pública catalana (Decret Legislatiu 2/2002, de 24 de desembre) quan disposa que mitjançant decret del Govern de la Generalitat, s'establirà la necessària regulació de l'organització de les entitats de

dret públic que ajusten llur activitat al dret privat, com és el cas de l'INCASOL.

La tramitació i aprovació del Decret respon al normal exercici de la potestat d'organització de la pròpia Administració de la Generalitat, reconeguda en els articles 112 i 150 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya; de forma que, amb aquest Decret, l'INCASOL es vol dotar de l'instrument legal que d'acord amb la vigent Llei 4/1980, de 16 de desembre, adequi la seva estructura orgànica a allò necessari, per tal que el seu funcionament es desenvolupi amb l'eficiència i l'eficàcia pròpia d'una entitat de dret públic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

Aquest nou text legal, ha de servir d'eina normativa cohesionada per dotar a l'INCASOL d'una organització resolutiva, flexible i àgil que millori el nivell d'eficiència de l'INCASOL en l'exercici de les funcions que li són pròpies i en el marc de les competències exclusives de la Generalitat corresponents a l'urbanisme, l'ordenació del territori, l'habitatge, la gestió de les fiances dels contractes de lloguer de finques urbanes i la recuperació del patrimoni històric edificat.

Doncs bé, expressat el plantejament general de quin ha estat l'origen de l'actual llei fundacional de l'INCASOL i les seves múltiples modificacions, en especial la que va comportar la seva transformació d'organisme autònom administratiu en una entitat de dret públic, així com la manca de regulació reglamentària de la seva estructura que garanteixi el seu òptim funcionament; tot seguit es passen a exposar les tres grans raons que justifiquen la necessitat de tramitar un Decret de desplegament de l'estructura orgànica de l'INCASOL i la seva adequació als fins que es persegueixen:

a) Raons derivades de la pròpia antiguitat de la regulació reglamentària:

L'aprovació del darrer Decret vigent de l'estructura orgànica de l'INCASOL ens retrotrau a l'any 1989, la qual cosa comporta que aquests quasi trenta-cinc anys que han transcorregut des de la seva entrada en vigor han anat generant una sèrie d'anacronismes i incoherències internes, que s'han d'esmenar de forma integral i coherent per dotar-se d'un text degudament actualitzat i cohesionat amb la realitat vigent i que atorgui la necessària seguretat jurídica.

Així, ens trobem que l'INCASOL es va crear originàriament com un organisme autònom administratiu, però des de l'any 2000 la seva naturalesa jurídica va passar a ser la d'una entitat de dret públic, sotmesa a l'Estatut de l'empresa pública catalana, en virtut de la modificació que es va fer de l'article primer de la seva llei de creació, mitjançant la Llei 4/2000, de 26 de maig, de mesures fiscals i administratives. Tanmateix, malgrat aquest canvi fonamental, en cap moment s'ha modificat el Decret 60/1989, de 13 de març, que regula una organització totalment anacrònica, contrària a la Llei de l'Estatut de l'empresa pública catalana.

Aquest Decret 60/1989 no ha estat mai alterat i ha restat vigent fins a data d'avui, per més que l'estructura orgànica existent no s'hagi adequat a les seves previsions,

	Doc. original signat per: Francesc Sutrias Grau 10/01/2024	Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 19/02/2027	Data creació còpia: 19/02/2024 12:25:25
		Original electrònic / Còpia electrònica autèntica	Pàgina 4 de 12
		CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ	
			
		0G9TSL66SRN1TINGD95JK7DFB4FPRM2G	

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori
**Secretaria de Territori, Urbanisme
i Agenda Urbana**

resultants d'una organització pròpia d'un organisme autònom, que no és la requerida per una entitat de dret públic. Aquesta situació anacrònica ha comportat que el Consell d'Administració de l'INCASOL en el marc de la seva Llei i de la de l'Estatut de l'empresa pública catalana, ha anat adaptant la seva estructura orgànica, sense la cobertura legislativa del corresponent Decret de desplegament de la seva estructura orgànica, amb la conseqüent inseguretat jurídica a nivell organitzatiu.

Per aquesta raó, és fonamental l'aprovació d'aquest Decret d'estructura orgànica de l'INCASOL, per tal que tot el nou text normatiu, en el seu conjunt, estigui alineat amb l'actual naturalesa jurídica de l'INCASOL com a entitat de dret públic, sotmesa a l'Estatut de l'empresa pública catalana. Així, tot el text serà coherent en aquest aspecte legal, com també, el seu desenvolupament, pel Consell d'Administració, la qual cosa ha d'estar habilitada pel propi nou Decret.

b) Raons relacionades amb la necessitat de disposar de l'estructura organitzativa adequada al funcionament de l'INCASOL, que cal actualitzar:

No existeix una separació clara entre la figura del director o directora general de l'INCASOL, com l'òrgan executiu de l'entitat, i el Consell d'Administració, com l'òrgan col·legiat de govern de l'Institut. En aquest sentit, tal i com ha recomanat l'Oficina de Racionalització del Sector Públic Instrumental de la Secretaria d'Administració i Funció Pública, cal determinar una separació clara entre aquests dos òrgans i clarificar el paper del director o directora com a executor de les decisions del Consell d'Administració; així mateix, i en la mateixa línia, el director o directora haurà de tenir veu però no vot en el Consell d'Administració.

Alhora, també cal establir uns òrgans de Direcció operativa, a part dels dos anteriors òrgans de Govern esmentats en el paràgraf anterior, que formarien el primer nivell dels òrgans de comandament, per donar suport i assistència al director o directora general en l'exercici de les seves funcions.

Finalment, s'hauria de determinar una segona línia de comandaments, per dirigir les concretes àrees necessàries a l'estructura orgànica, pel correcte funcionament de l'INCASOL, que serien comandades pels directors o directores operatives.

Aquesta estructura orgànica bàsica és imprescindible pel desenvolupament de les funcions i objectius públics de l'INCASOL, en el marc de les seves competències establertes a la vigent legislació. Sense aquest marc reglamentari clar, l'estructura orgànica pateix inseguretat jurídica, no s'adapta a les estructures previstes per a les entitats de dret públic a l'Estatut de l'empresa pública catalana i no permet una eficaç i eficient línia de comandament de l'entitat.

Durant tots aquests anys amb manca d'una regulació específica de l'estructura orgànica, s'ha funcionat anacrònicament, sota l'actual article 7.1 de la Llei 4/1980 que no especifica les funcions principals del Consell d'Administració, només existeix una

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori
**Secretaria de Territori, Urbanisme
i Agenda Urbana**

referència a la seva funció genèrica en els següents termes textuais: “el Consell d'Administració té atribuïdes les més àmplies facultats en l'actuació i gestió de l'Institut Català del Sòl”. Aquesta habilitació genèrica no justifica la manca del preceptiu i corresponent Decret d'estructura orgànica de l'INCASOL, per tal d'establir i clarificar la seva competència en els temes claus de la governança corporativa de l'INCASOL i dotar de la necessària seguretat jurídica en l'exercici de les seves funcions.

Històricament hi ha hagut moments en els quals ha existit a més del director o directora de l'INCASOL, un gerent o una gerenta. Actualment, la llei fundacional vigent no preveu res al respecte, la qual cosa comporta, a nivell organitzatiu, una concentració de funcions executives en la figura del director o directora d'una magnitud que es considera realment excessiva i poc raonable.

Conseqüentment, la nova proposta de Decret d'estructura de l'INCASOL sí que preveu l'existència d'un director o directora de recursos transversals en l'estructura de l'INCASOL, al qual se li assignaria la responsabilitat de la Direcció de l'àmbit de patrimoni públic de sòl i habitatge, econòmic-financer, de règim interior i recursos humans, de l'organització i tecnologies de la informació i de l'àrea comercial i alienacions; de forma que aquestes tasques, de gran importància tindrien un directiu específicament responsabilitzat de dirigir-les, amb la qual cosa, i conseqüentment, s'alliberaria al director o directora d'haver de fer-se càrrec de les referides tasques, que sumades a la resta de funcions executives de l'entitat, comporten un volum de feina extraordinàriament gran.

El mateix es pot dir de les dues direccions productives (direcció d'habitatge i edificació i direcció de sòl residencial i d'activitat econòmica) i de l'assessoria jurídica, que conjuntament, permeten atorgar una estructura orgànica sòlida a l'INCASOL, amb el recolzament necessari que ha de disposar el director o directora, en la seva activitat ordinària, evitant el seu col·lapse i, conseqüentment, la ineficiència i la ineficàcia.

Amb aquesta distribució de tasques directives es racionalitzaria sensiblement el funcionament global de la Direcció general, i el/la director/a es podria concentrar en dur a terme la resta de tasques executives de l'entitat, tot el qual incrementaria sensiblement l'eficiència de la Direcció general de l'entitat.

c) Raons relacionades amb la necessitat d'adaptar el marc normatiu a la realitat laboral existent, així com una millor distribució de les funcions entre els òrgans de l'INCASOL:

Aquesta és una altra raó fonamental que, per si mateixa, justifica la necessitat d'aprovació del nou Decret de desplegament de l'estructura orgànica de l'INCASOL. Aquesta raó consisteix en la regulació jurídica del personal de l'INCASOL, que en el Decret 60/1989, de 13 de març, determinava una estructura orgànica pròpia del règim funcionarial de tot el personal de l'INCASOL. Així, juntament amb l'aprovació de l'Ordre de 23 d'agost de 1989 que desenvolupa el referit Decret, s'estableix una estructura en

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori
**Secretaria de Territori, Urbanisme
i Agenda Urbana**

funció de negociats, seccions i serveis, la pertinent en el règim de la funció pública i aplicable a l'administració coberta per funcionaris, subjectes a la legislació dels tribunals contenciosos administratius.

Tanmateix, l'INCASOL és una entitat de dret públic i la pràctica totalitat del seu personal són treballadors subjectes al que disposa la Llei de l'Estatut dels Treballadors (Reial Decret Legislatiu 2/2015, de 23 d'octubre) i sotmesos a la jurisdicció social.

Lògicament, l'estructura organitzativa d'un entitat de dret públic, que ajusta llur activitat al dret privat, formada per personal amb contracte laboral, necessita una estructura orgànica adequada a aquest tipus d'entitat i no al de la funció pública en sentit estricte i literal. Per aquesta raó, malgrat ser vigent, el Decret 60/1989, ha esdevingut inoperatiu i està allunyat de les necessitats actuals de l'INCASOL.

També cal afegir que el nou Decret distribueix les funcions en base a una estructura organitzativa racional, pròpia d'una entitat de dret públic: entre els òrgans col·legiats de Govern com el Consell d'Administració, o bé els de consulta i participació; o bé els òrgans de direcció unipersonals (executius).

Ja per acabar, i en relació amb l'àmbit econòmic i financer, la proposta de Decret es tanca amb:

- D'una banda, la Comissió de Valoracions, com a òrgan consultiu de l'INCASOL, encarregat de determinar el valor dels immobles, de conformitat amb la normativa vigent en matèria de valoracions.
- De l'altra, l'òrgan de control econòmic i financer intern, que dependrà directament del Consell d'Administració, d'acord amb l'establert en l'article 71.3 del Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya i d'acord amb el previst en l'Acord de Govern de 21 de gener de 2020, pel qual s'aproven les modalitats de control a exercir per la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya i les actuacions dels òrgans de control intern o unitats d'auditoria interna de les entitats del sector públic de la Generalitat de Catalunya.

Atès tot el que s'ha exposat, aquest Decret, amb l'adopció de les diferents mesures expressades, suposarà una important millora en el funcionament de l'INCASOL, ja que es disposarà d'una nova norma reguladora degudament actualitzada i cohesionada, que esdevindrà una eina útil per a garantir que el Govern continuï disposant d'un instrument eficaç per a dur a terme les seves polítiques públiques en matèria de sòl d'activitat econòmica, de sòl residencial, d'habitatge públic, de gestió de les fiances d'arrendaments de finques urbanes i de rehabilitació del patrimoni històric edificat, amb un major grau d'eficiència i de seguretat jurídica.

De conformitat amb tot l'anterior, es considera que la proposta de regulació és

Doc. original signat per:
Francesc Sutrias Grau
10/01/2024

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la seva integritat al web csv.gencat.cat fins al 19/02/2027

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

CODI SEGUR DE VERIFICACIÓ

0G9TSL66SRN1TINGD95JK7DFB4FPRM2G

Data creació còpia:
19/02/2024 12:25:25

Pàgina 7 de 12

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori
**Secretaria de Territori, Urbanisme
i Agenda Urbana**

l'adequada a les finalitats que es persegueixen, ja que només mitjançant aquesta norma jurídica és pot regular, de forma integral i cohesionada, l'estructura orgànica i el corresponent règim jurídic de l'INCASOL.

2.- MARC NORMATIU EN EL QUE S'INSEREIX AQUEST PROJECTE DE DISPOSICIÓ LEGAL

Aquesta proposta de Decret s'insereix en el marc normatiu de la creació dels ens públics sotmesos al dret privat, al qual està subjecte el sector públic de la Generalitat de Catalunya, encara que en aquest supòsit no s'està, evidentment, creant un nou organisme -atès que l'INCASOL ja existeix- però sí que s'està dotant a aquest organisme d'un nou text normatiu cohesionat, integral i actualitzat, que serà la norma que regirà la seva estructura orgànica a partir del moment de la seva aprovació. Així doncs, la normativa proposada haurà de donar compliment als requeriments d'aquest marc normatiu, entre els quals, identifiquem com més rellevants les següents normes:

- Llei 4/1980, de 16 de desembre, de creació de l'Institut Català del Sòl
- Decret Legislatiu 2/2000 pel que s'aprova el Text refós de la Llei de l'estatut de l'empresa pública catalana
- Llei 13/1989, del 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat
- Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern
- Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques
- Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya
- Llei 19/0214, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern
- Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya.
- Acord del Govern de la Generalitat, de 19 de maig de 2009, pel qual s'aproven les directrius sobre el contingut de l'expedient i procediment d'elaboració de disposicions de caràcter general.
- Acord del Govern de la Generalitat de Catalunya, de 22 de gener de 2019, relatiu a l'oportunitat de les iniciatives legislatives del Govern i a la seva consulta pública.
- Acord del Govern de la Generalitat de Catalunya, de 21 de gener de 2020, pel qual s'aproven les modalitats de control a exercir per la Intervenció General de la Generalitat de Catalunya i les actuacions dels òrgans de control intern o unitats d'auditoria interna de les entitats del sector públic de la Generalitat de Catalunya.
- Circular d'1/2022, d'1 de març, del Procediment d'elaboració de disposicions de caràcter general.

3.- RELACIÓ DE DISPOSICIONS AFECTADES I TAULA DE VIGÈNCIES I DEROGACIONS RESULTANTS

Quedarà derogat amb l'aprovació del Decret la disposició normativa següent:

- Decret 60/1989, de 13 de març, de desplegament de l'estructura orgànica i del funcionament de l'Institut Català del Sòl, així com qualsevol altra norma de rang igual o inferior que s'oposi, contravingui o resulti incompatible amb aquest Decret.

No es preveuen altres afectacions normatives, atès que el Decret que es proposa només té efectes organitzatius que se circumscriuen a l'INCASOL.

4.- COMPETÈNCIA DE LA GENERALITAT SOBRE LA MATÈRIA

L'aprovació d'aquest Decret d'una entitat de dret públic ja preexistent, com és el cas de l'INCASOL, per tal d'obtenir un nou text normatiu cohesionat, integral i actualitzat, que esdevindrà la norma que haurà de regir el desplegament de l'estructura orgànica de l'INCASOL a partir del moment de la seva aprovació respon al normal exercici de la potestat d'organització de la pròpia Administració, reconeguda en els articles 112 i 150 de l'Estatut d'Autonomia, els quals atribueixen a la Generalitat, en aquesta matèria d'organització de la seva Administració, competència exclusiva sobre l'estructura, la regulació dels òrgans i dels directius públics, el funcionament, l'articulació territorial i les diverses modalitats organitzatives i instrumentals per a l'actuació administrativa corresponent.

Aquest Decret troba emparament, també, en l'article 71.6 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, el qual disposa que les lleis han de regular l'organització de l'Administració de la Generalitat, les modalitats de descentralització funcional, i han de determinar les diverses formes de personalització pública i privada que pot adoptar l'Administració de la Generalitat, així com l'actuació d'aquesta en règim de dret privat.

En aquesta mateixa línia, l'article 110 de l'Estatut d'Autonomia atorga a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives i de forma íntegra, la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva, de forma que com aquest camp normatiu de l'organització de la seva Administració és una competència exclusiva de la Generalitat, aquesta pot exercir en aquesta matèria, de forma íntegra i plena, la potestat legislativa corresponent.

Dins dels diferents aspectes organitzatius que el Decret de l'INCASOL ha de contemplar hi trobem la relació de la distribució entre els òrgans, de les funcions que ha de dur a terme l'Institut, d'acord amb el que prescriu l'article 3 del Text refós de la Llei 4/1985, de 29 de març, de l'Estatut de l'empresa pública catalana, sense, però, regular els aspectes materials i el règim jurídic d'aquestes funcions que, en tot cas, es regulen per les

corresponents lleis materials i sectorials corresponents (normativa d'urbanisme, d'habitatge, mediambiental, cultural, etc.). Doncs bé, les funcions que ha de efectuar l'INCASOL tenen el corresponent suport i empara competencial en els següents articles de l'Estatut d'Autonomia que atorguen les següents competències exclusives a la Generalitat en les següents matèries: l'article 149.1, pel que fa a les funcions relacionades amb l'ordenació del territori i del paisatge; l'article 149.5 pel que fa a l'urbanisme en general i les polítiques de sòl i d'habitatge; l'article 137 pel que fa a l'habitatge en particular; i l'article 127.1.b) pel que fa al patrimoni cultural.

De conformitat amb tot l'anterior, s'ha de concloure que totes les competències esmentades anteriorment donen suport a la tramitació i aprovació, si escau, del Decret de desplegament de l'estructura orgànica de l'INCASOL i a l'exercici, per part d'aquesta entitat, de les funcions i tasques que es concreten en el seu text.

5.- CONSULTA PÚBLICA PRÈVIA

L'article 66 bis de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya tracta de la participació dels ciutadans en l'elaboració de disposicions reglamentàries i estableix que, prèviament a l'elaboració del text d'una disposició reglamentària, s'ha de fer una consulta pública a la ciutadania per mitjà del Portal de la Transparència de la Generalitat. Aquesta consulta, que ha de servir d'avaluació preliminar de la iniciativa, ha de tenir el següent contingut: a) els problemes que es pretenen solucionar, b) els objectius que es volen assolir, c) les possibles solucions alternatives normatives i no normatives, i d) Els impactes econòmics, socials i ambientals més rellevants de les opcions considerades.

En relació amb la iniciativa normativa que ens ocupa, cal tenir en compte, però, l'apartat tercer de l'article 66 bis, que recull els supòsits en base als quals es pot prescindir del tràmit de consulta prèvia. A aquest efecte, la lletra a) recull com a supòsit que el contingut sigui pressupostari o organitzatiu. Així mateix, l'Acord del Govern relatiu a l'oportunitat de les iniciatives legislatives del Govern i a la seva consulta pública, de 22 de gener de 2019, estableix que la consulta prèvia no és necessària en el cas d'iniciatives de naturalesa organitzativa, com és el cas d'aquesta proposta de Decret.

Atès el que s'ha expressat, i tenint en compte que l'objecte del Decret és desplegar l'estructura orgànica de l'INCASOL, es considera que es pot prescindir de la consulta pública prèvia.

6.- PARTICIPACIÓ CIUTADANA

L'article 69 de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, i sens perjudici dels tràmits d'audiència i d'informació pública determinats per la legislació de règim jurídic i de procediment administratiu, tracta de la participació ciutadana en l'elaboració de les normes; es tracta d'un tràmit potestatiu a diferència dels d'informació i audiència referits. A aquest respecte, el dit

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori
**Secretaria de Territori, Urbanisme
i Agenda Urbana**

article preveu que les persones tenen el dret de participar, per mitjà de la presentació de propostes i suggeriments, en les iniciatives normatives que promou l'Administració pública i que aquest dret es pot exercir amb relació a les iniciatives normatives en què, per la importància que tenen o per la matèria que regulen, l'Administració pública considera pertinent obrir aquest procés participatiu des de l'inici de la tramitació del procediment administratiu.

La unitat promotora de la norma considera que atent la importància de la norma -en el sentit que afecta exclusivament a aspectes d'organització interna, que no té impacte en l'activitat econòmica i que no imposa obligacions a la ciutadania- així com perquè no es regula pròpiament cap matèria sinó que es desplega l'estructura orgànica d'una entitat, no es considera pertinent obrir el tràmit de participació ciutadana.

7.- AUDIÈNCIA DE LES PERSONES INTERESSADES

L'article 67 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, determina que els projectes de disposició reglamentària que afecten els drets o interessos legítims dels ciutadans se sotmeten al tràmit d'audiència de les persones interessades, i es posa a disposició d'aquestes la documentació preceptiva. Aquest tràmit, tal com estableix l'apartat segon de l'article 67, només es pot prescindir si existeixen raons greus d'interès públic degudament acreditades. Així mateix, l'apartat sisè del mateix article, determina que el tràmit d'audiència als ciutadans establert per aquest article no és aplicable a les disposicions que regulen els òrgans, els càrrecs i les autoritats del Govern, ni tampoc a les disposicions orgàniques de l'Administració de la Generalitat o dels organismes que té adscrits o que en depenen. En el cas que ens ocupa, atès que ens trobem davant d'una proposta de Decret estrictament organitzativa, es considera que no procedeix obrir el tràmit d'audiència.

8.- INFORMACIÓ PÚBLICA

D'una banda, l'article 133 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques tracta de la participació dels ciutadans en el procediment d'elaboració de normes amb rang de llei i reglaments i té per objecte regular la consulta, audiència i informació públiques. En l'apartat quart, el dit article estableix en quins casos es pot prescindir d'aquests tràmits, tot expressat que "es pot prescindir dels tràmits de consulta, audiència i informació públiques previstes en aquest article en el cas de normes pressupostàries u organitzatives de l'Administració General de l'Estat, l'Administració autonòmica, l'Administració local o de les organitzacions que en depenen o hi estan vinculades o quan concorrin raons greus d'interès públic que ho justifiquin.

D'altra banda, l'article 68.1 de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, estableix que els projectes

Generalitat de Catalunya
Departament de Territori
**Secretaria de Territori, Urbanisme
i Agenda Urbana**

de disposició reglamentària es poden sotmetre a informació pública per un termini no inferior a quinze dies hàbils, que es pot reduir fins a un mínim de set dies hàbils si raons degudament motivades així ho justifiquen. Segons l'apartat segon del mateix article, el tràmit d'informació pública pot coincidir temporalment amb el d'audiència i s'ha de posar a disposició de les persones que ho sol·licitin la documentació preceptiva. Aquest tràmit, tal com estableix l'apartat tercer de l'article 68, es pot instrumentar per mitjans electrònics, indicant el termini, publicant el text del projecte de disposició reglamentària a la seu electrònica i presentant les al·legacions en el registre electrònic corresponent.

Tenint en compte les finalitats pròpies i els objectius essencials d'aquest Decret, es considera que, en aquest cas, atès que aquesta proposta normativa té un caràcter únicament organitzatiu d'una entitat de dret públic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb l'esmentat apartat 4 de l'article 133 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, no es considera necessari obrir el tràmit d'informació pública.

9.- INFORMES PRECEPTIUS

Tenint en compte el caràcter organitzatiu de la norma i que aquesta no té contingut regulatori d'una matèria ni impacte en l'activitat econòmica i no imposa obligacions a tercers, s'identifiquen els següents informes a sol·licitar i a incorporar en l'expedient:

- Informe de la Subdirecció General d'organització del Departament de Territori, en termes de simplificació, racionalització i administració electrònica.
- Informe de la Direcció General de Pressupostos.
- Informe de l'Institut Català de les Dones, d'impacte de gènere.
- Informe jurídic de l'Assessoria Jurídica del Departament de Territori.
- Informe de la Direcció General de Patrimoni.
- Informe de la Intervenció General.
- Informe de la Direcció General de Coordinació Interdepartamental (Àrea de millora de la regulació).

Francesc Sutrias Grau
Secretari de Territori, Urbanisme i Agenda Urbana

Signat electrònicament

